

Biavl fra New Zealand til Island

Redaktionen har fået tilsendt en artikel fra det islandske "Morgunblaðið", fra den 7. september 2013, skrevet af journalisten David Már Stefánsson, davidmar@mbl.is

"Den danske bispecialist Eyvind Pedersen har boet i New Zealand i 52 år, men kommer alligevel til Island hver sommer for at videregive sin viden om biavl til biavlere i Island". Indleder journalisten.

Eyvind fortæller, at da han første gang kom til Island i 2007, var der kun syv biavlere i landet, og de havde omkring 30 bistader. Deres bier døde hvert år, og folk vidste ikke hvorfor. Amerikanske eksperter kom til Island for at forsøge at finde ud af årsagen til dette, om det var på grund af fugt eller måske skyldtes de lange vintre. Jeg foreslog, de skulle bygge et skur omkring bistaderne for at opretholde den korrekte temperatur i dem. Bistaderne skal først og fremmest holdes tørre, så de kan opretholde en temperatur på 34° C inde i biklyngen. Kan de ikke det, dør de, siger Eyvind Pedersen.

Muligheder i Island

"Jeg er kommet her hver eneste sommer siden 2007, og de islandske biavlere siger aldrig farvel, når jeg går, som om de altid forventer at se mig igen. Mange danske biavlere siger, jeg er halvt vanvittig i mine biavlsme-

toder, der er meget forskellige fra dét, de plejer at gøre. På den anden side har jeg brugt en masse energi på at informere biavlere om, hvad der ud fra mine erfaringer ikke virker, og hvad der kan gå galt. Jeg har selv måttet bære konsekvenserne af mine egne fejltagelser. Det behøver andre ikke og vil på den måde spare en masse penge.

For eksempel hjælper det ikke, at du er en erfaren biavler med det mest moderne bimateriel og faciliteter - hvis vejret er dårligt. Bier kan ikke producere honning, hvis de ikke har blomster at trække på, så nogle gange er det ligesom at spille lotto. Alligevel skal man ikke give op, men bare vente og forsøge igen det følgende år," siger Eyvind uforknytt. Han siger, at der er gode muligheder for biavl i Island.

Biavl er et ædelt håndværk

"Men jeg er ikke en barnepige for biavlere. Jeg har ikke en mobiltelefon eller lignende og nægter at købe en. I stedet har jeg fremstillet DVD-diske med alle mulige oplysninger, som jeg mener, vil være til gavn for biavlerne. Jeg har tilbragt mange år på at forberede materiale, og jeg håber inderligt, at det hjælper nogen.

Selv om jeg har arbejdet med bier hele mit liv, har jeg altid opdaget noget nyt i de seneste år. Der er forskellige ting, som bierne gør, som jeg har prøvet at rette i årenes løb, men efterhånden er jeg kommet til at indse, at det er mig, der er forkert på den. Jeg har ikke forstået bierne godt nok, og man kan altid lære noget nyt," siger Eyvind.

Bliver yngre hvert år

"Engang var jeg biavler," siger Eyvind, "men så skiftede jeg mening. Jeg besluttede at være biernes assistent og lade bierne gøre, som de havde lyst til. Ingen indgriben betyder ingen fejl. Bierne ved, hvad der er bedst for dem selv."

"Min farmor var biavler, kort efter krigen sluttede, og jeg hjalp hende med bierne fra jeg var syv år. Jeg bosatte mig i New Zealand, og jeg kunne næppe komme længere væk fra hjemmet. Efter mange skuffelser i livet, besluttede jeg, at jeg ikke ville gøre noget, jeg ikke var interesseret i, og efter min pensionering, har jeg aldrig haft så travlt. Mit tidligere arbejdsliv var minimalt i forhold til det arbejde, jeg udfører i dag. Min kone og jeg producerer honning og sælger det på markedet, og det er ganske indbringende. Jeg besluttede også at komme til udlandet en gang om året for at opleve andre lande. Jeg har været i Danmark, Tyskland, Norge og har optaget en dokumentarfilm om hver rej-

se. Jeg deltager i et system kaldet "No winter", og det fungerer godt. Jeg er også holdt op med at spise hvidt sukker og bare spise Manuka-honning i stedet. Hvis man tror på det, har det sandsynligvis en god virkning på kroppen. Hvis man ikke tror på det, virker det ikke. Min kone er bekymret over mig, fordi jeg spiser så meget honning. Jeg er nu næsten 80, men jeg føler, at jeg bliver yngre hvert år. Og jeg er glad. Du er kun så gammel, som du føler, og jeg føler ikke, jeg er gammel," siger Eyvind med et ironisk glimt i øjet.

Stikker kun ved forstyrrelse

"Siden jeg var en lille dreng, har jeg næsten ikke kunnet gå nogen steder uden at stoppe op, når jeg så en sværm af bier, hoppe ud og forsøge at fange dem i en kasse beregnet til dette formål. Alle var bange for, at bierne ville stikke mig, men biavlere ved, at bier kun stikker, hvis de forstyrres i deres bistade, så jeg var ikke bekymret. Jeg havde engang en kommende biavler, som var temmelig bange for bier, med mig. Det var en ung kvinde omkring 25 år. Hun bad om at blive stukket, så hun kunne vænne sig til det. Jeg fangede en bi og lagde den i hendes hånd og bien stak hende. Hun syntes, det var ubehageligt, men jeg tror, hun overvandt sin frygt noget."

"Bierne i Island kan godt være lidt aggressive og har ofte fulgt os ind i huset, men det interes-

sante er, at disse aggressive bier producerer mere honning end de andre. De fleste landmænd ønsker at få deres bier i haven, men her er det mest praktisk at have fredelige bier. De aggressive bier trives bedst ude i naturen, langt fra beboelse," siger han.

-- 0 --

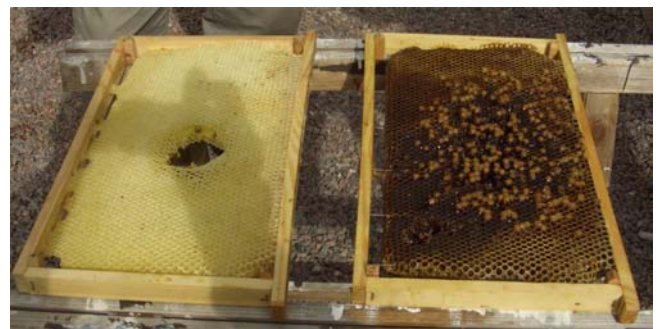
Eyvind i Danmark

Som sædvanligt kom Eyvind også på besøg hos Susan og Leif på Djursland og i samme ombæring fik vi også en god snak med ham. Hans budskab denne gang var renlighed i bistadet med hurtig udskiftning af yngeltavlerne.

Til formålet havde han medbragt en gammel yngeltavle og en helt frisk udbygget tavle. Dem anbragte han på et par bukke og hældte kogende vand på dem begge. Vokstavlen fik med det samme smeltet hul, hvor det kogende vand ramte, mens der ikke rigtig skete noget med den gamle yngeltavle. Det skyldes, at en celle i en yngeltavle indeholder rester af kokonerne, hvor bilarverne er blevet udviklet og har spundet sig ind, mens de udvikler sig til voksne bier. En gammel yngeltavle består altså mest af cellulose, ikke voks. Når bierne skal genbruge cellerne, hvor bierne er krøbet ud fra, har de kun én mulighed, nemlig at bide celluloselaget op og rense ud efter de udkrøbne bier. Derved frilægges alle bilarvens affaldsstoffer og giver mulighed for at viderebringe eventuelle smit-

tesporer. "Det må da være som at spise af tallerkener, der ikke er vasket op, når man bruger gamle yngeltavler", mener han.

Her på redaktionen kan vi kun give Eyvind ret, og heldigvis har mange har vore biavlere samme indstilling. Alle yngeltavler skal omsmeltes, når sæsonen er slut. Det giver højere voksudbytte og mindre sygdom.

DB